

Not 18

Högsta förvaltningsdomstolen meddelade den 25 mars 2024 följande beslut (mål nr 6703–6706-23).

Bakgrund

1. Skatteverket beslutade efter omprövning att efterbeskatta J.D. för utländska löneinkomster för beskattningsåren 2013–2016 och påföra honom skattetillegg.

2. J.D. överklagade beslutet till Förvaltningsrätten i Malmö som upphävde det.

3. Skatteverket överklagade förvaltningsrättens dom till Kammarrätten i Göteborg som den 30 mars 2022 biföll överklagandet (mål nr 4259–4262-21) och fastställde Skatteverkets beslut.

4. J.D. överklagade kammarrättens dom till Högsta förvaltningsdomstolen som den 15 september 2022 beslutade att inte meddela prövningstillstånd (mål nr 2123–2126-22).

Yrkanden m.m.

5. J.D. ansöker om resning och yrkar att kammarrättens dom undanröjs och att målen återförvisas till kammarrätten. Han anför följande.

6. Kammarrätten har avseende identiska förhållanden i olika mål kommit fram till två oförenliga slutsatser. I hans mål har domstolen på felaktiga grunder beslutat att han ska efterbeskattas och påföras skattetillegg med mångmiljonbelopp. I andra mål – med identiska förhållanden men som avgjorts senare – har emellertid domstolen helt korrekt beslutat att kolleger till honom inte ska efterbeskattas eller påföras skattetillegg.

7. Det finns synnerliga skäl att pröva saken på nytt. Kammarrättens rättstillämpning har uppenbart varit i strid med lag. En grundläggande princip är att enskilda inte ska påföras skatt utan uttryckligt stöd i lag. Kammarrätten har tillämpat en lagregel i strid med dess klara ordalydelse och förarbetsuttalanden samt baserat avgörandet på praxis som saknar relevans i hans mål. Vidare har rättsgrundsatsen om rättvis och likformig taxering åsidosatts genom kammarrättens inkonsekventa rättstillämpning liksom även rättsgrundsatsen inget straff utan lag. Slutligen har det sedan kammarrättens prövning tillkommit nya bevis vilka sannolikt skulle ha lett till en annan utgång.

Skälen för avgörandet

8. Enligt 37 b § förvaltningsprocesslagen (1971:291) får resning beviljas i mål eller ärende om det på grund av något särskilt förhållande finns synnerliga skäl att pröva saken på nytt.

9. När en resningsansökan grundar sig på uppfattningen att den rättstillämpning som ligger till grund för avgörandet strider mot lag förutsätter ett bifall att rättstillämpningen uppenbart strider mot lag, dvs. att rättstillämpningen klart och oemotsägligt framstår som oriktig (se t.ex. HFD 2020 ref. 53).

10. Högsta förvaltningsdomstolen finner att vad J.D. har anfört om kammarrättens rättstillämpning inte utgör skäl för resning.

11. Den nya bevisning som J.D. har åberopat avser uppgifter från personer som hördes vid en muntlig förhandling i kammarrätten i senare avgjorda mål som rörde beskattningen av kolleger till J.D. Domstolen fann i de målen att de skattskyldiga inte skulle efterbeskattas och inte heller påföras skattetillägg. J.D. anför att uppgifterna har haft betydelse för utgången i de målen och att utgången i hans mål i kammarrätten skulle kunna ha blivit en annan om dessa nya uppgifter då hade förelegat eller varit kända.

12. För att resning ska beviljas krävs att det är ursäktligt att nya omständigheter eller bevis inte åberopades redan under det ordinarie förfarandet (HFD 2015 not. 69).

13. Enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening har det inte anförts någon omständighet som medför att J.D. kan anses ha haft giltig ursäkt för att inte åberopa den nämnda bevisningen under det ordinarie förfarandet.

14. En del av det avgörande som ansökan om resning avser gäller emellertid skattetillägg. Skattetilläggets straffrättsliknande karaktär medför enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening att det inte bör läggas sökanden till last att han eller hon har underlåtit att under det ordinarie förfarandet åberopa omständigheter eller bevis som talar till hans eller hennes fördel. Situationen kan liknas vid den som gäller enligt rättegångsbalken vid resning till fördel för tilltalad i brottmål då giltig ursäkt för att åberopa nya omständigheter eller bevis inte krävs.

15. Det sagda innebär enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening att det, såvitt avser skattetillägget, inte bör uppställas något krav på att J.D. hade giltig ursäkt för att inte åberopa den nya bevisningen i det ordinarie förfarandet.

16. Den nya bevisning som J.D. åberopar medför emellertid inte att det är sannolikt att utgången skulle ha blivit en annan om kammarrätten tagit del av bevisningen. J.D. har därmed inte visat att det på grund av ny bevisning finns synnerliga skäl att pröva frågan om skattetillägg på nytt.

17. Vad J.D. i övrigt har anförut utgör inte heller sådana synnerliga skäl som krävs för resning.

18. Av det sagda följer att ansökan ska avslås.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Högsta förvaltningsdomstolen avslår ansökan om resning.

I avgörandet deltog justitieråden *Jermsten*, *Classon*, *Asp*, *Haggren* och *Medin*. Föredragande var justitiesekreterarna Lisemoe Casselblad och Jonas Ljungberg.